

Titulus cclxv. et cclxvi. De possibiliitate vniuersitatis in corpore.

sas natura arborum. ita quod una arbor subsistit alia in se. et sicut una arbor quod una persona. et una arbor vivit in natura alterius arboris. ita etiam diuina natura potest suscipe humanam naturam. et potest fieri istorio unius nature in aliam.

Quod non sit impossibile deo. nec repugnat hoc assumere.

Titulus. cclxv.

Quoniam non sit impossibile fieri. non re pugnet aliquo modo deo. manus festas habent modo. Sicut enim placuit deo coniungere naturam intellectualem carnem. et hoc potuit facere. ita etiam poterit proportionare aliquam humanitatem sibi ut sit capax deiatis. ut sicut potuit facere quod natura corporalis tantum ascenderet ut esset capax naturae intellectualis. scilicet rationalis. ita poterit facere quod natura humana tantum ascendet ut sit capax deiatis. Et sic potuit facere quod natura corporaliter esset capax sue imaginis create. scilicet rationalis. ita poterit facere quod humana natura sit capax sue imaginis increase. ita quod cum non sint nisi due imagines dei. scilicet creata. et increata. sic natura corporalis tantum potuit ascenderet ex eis proportionata imagini create. Unde iam in humana natura est sua imago increata. scilicet celo in Christo. et etiam est imago sua creata. scilicet anima rationalis. Et magis videat puenire imago increata cum imagine creata; quam ipsa imago creata cum natura corporali. Et sic non repugnat quod imago dei increata vniuersitatis in qua est imago dei creata. Et ideo sicut deus facere potuit. ut sua imago creata et intellectualis. scilicet rationalis faciat unam personam cum natura corporali. scilicet cum carne seu corpore. ita poterit facere quod sua imago increata intellectualiter potest facere unam personam cum natura humana in aliquo singulari humanitate. Et iuste quod imago increata est a persona et ab eterno. et non potest fieri alia persona. id est non potest fieri nisi ipsa humilitas aliquo personae in persona. quod due personae non possunt coexistere in unam personam. Unde autem anima rationalis vniuersitatis corporis. tunc sit una persona. non tamen anima est persona. quod non possit existere secundum vniuersitatem car-

ni. sed si creaturam vniuersitatem. Et iuste si corpus et anima debeant similitudinem facere unam personam cum una invenientia quod est persona. optet quod similitudinem in eodem puncto indivisibilis. dum anima vniatur corpori. ipsa imago dei increata vniuersitatis corporis et animae sibi in persona sua. ut faciant unam personam cum imagine increata. nec alter fieri potest. ita quod corpus et anima non procedat: quia tunc istorum facerent personam per se. sed ista tria simul coniungantur. scilicet corpus et anima et imago dei increata. ut sit una persona. Et sic apparet possibilitas et nulla repugnatio in respectu divinitatis invenientiae et humanae in entitate personae. Quod Recolligenda igitur sunt epilogus ea quod manifestata sunt pro reparatione. satisfactione et liberatione hominis et ratione humanae nature. Apparet quod est necessarium hominibus lapsi perditio et ad penitentiam obligato. si deinceps beat et velut reduci et exire de statu perditionis. et puenire ad illud bonum propter quod factum est et appetit. et manifestum. quod si homo debeat liberari a sua obligacione infinita pro qua ei debet pena eterna. et debeat etiam restituiri ad illud bonum et gaudium eternum propter quod habebatur factum. necessaria est ei infinita satisfactionis infiniti precii. et quod tales satisfactiones tantum precii non possunt soluere nisi persona infinita quod sit deus et homo similiter in eadem persona. quod non debet nisi homo. et non potest nisi deus. Propter etiam quod assumi debet ille homo de genere humano primi hominis. deinde in ratione sine preci. Item igitur etiam quod necessarium est quod talis homo possit mori sive Titulus. ccclxviii. et quod vita illius est rationabilis et sublimis ut sufficere possit ad soluendum quod debet proprieatis mortis mundi. et plenior in infinitum. Patet igitur ex his omnibus qualiter sit necessitas et indulgentia cuiuslibet hominis et ratione humanae nature. et quod difficulter est infinita satisfactionis et liberationis. et quod dominus quantum malum sit deus infinitus offendere. et quod deus facere cum ratione opteat fieri ad recuperandum ei amiciciam. et ad destruendum ipsam offendam et peccatum.

Dicitur igitur voluntas et intentio. propositum et deliberatio dei ad dandum talis homines humanae nature. Titulus. ccclxvi.

Quoniam autem probatum est infallibiliter. qualiter tota natura humana rationis homo indigeret tali homine quod sit deus et homo. aliter tota natura humana est totaliter perdita. et omnis homo est peccatus. et quod

c. 3

Titulus.cclxxvii.

talis hō nō pōt esse nisi deus faciat ipm
qā nō pōt fieri sīc alij hoīes: vt iam dclā
ratū est. et iō nīsi de² velit ex sua infinita
bonitate dare talē hoīem mūdo et natu
re humane. necesse est q̄ tot² mund² sic
perdit² eternalit². id uīestigare debem²
si deus ex sua bonitate voluit dare tales
hoīem humane nature. Et appet de fa
cto q̄ voluntas et intētio dei fuit dare ta
lē hoīem. alīs seq̄ref q̄ oēs homīes qui
sunt. fuerūt. et erūt sint pdici eternalit². et q̄
null² hō attingat sine ppter quē factus
est. et q̄ p̄n̄s oēs homīes frustra essent et
vuerēt. et oēs creature frustra fuīret ho
minib². et tot² mūd² esset frustra. Si cū
de² pmittat q̄ oēs creature sue q̄ sūt tā bo
ne. tā pulcre. tā bñ ordiate fuīat. tātue
indesinēt cū tāta diligētia toti hūane na
ture. videref esse p̄ honorē sue sapie q̄ p̄
mitteret et velle q̄ om̄es sue creature bo
ne frustra seruirēt et inaniter. Si em̄ nul
lus hō debeat saluari et attigere ad finez
pter quē deus creault illū. om̄es crea
ture frustra seruiūt. et h̄ est p̄ summā sa
piētā. Ergo postq̄ deus q̄ est sūme sa
piens. pmittit et vult. vt videm² p̄ expe
rienciā q̄ hoīes viūt de creaturis. et cre
ature sue seruiūt homīb². et ipem̄ mlti
plicat homīes sup̄ terrā. crēdo anīas
et imittēdo eas. Signū ḡ est infallibile.
Dicit p̄ no
bis de² filiū su
us tradi
et regare humānā naturā. et reducere ho
mines ad h̄ ppter qd̄ facit sūt. Hō enī
deus mltiplicaret gen² hūanū. s; statim
in pncipio destruxisset totū. si nō habu
sset intentōem nec voluntatē saluasse ho
minē. Ergo postq̄ nō destruxit. s; reser
uavit et mltiplicauit. signū ē q̄ aliqd̄ bo
nū volebat facere de hoīe. et nullū aliud
bonū p̄t facere hoīi. nisi q̄ ipum̄ reducat
ad illō. ppter qd̄ facit² est. Sic gilla q̄ p̄
expientiā apparēt in facto. denecessitate
arguit et demōstrat intentōem et voluntatē
dei circa hoīem. Itē etiā incōueniēs
vid² q̄ de² pmittat vel pmiserit vno mo
mento humānū gen² et oēs creature s; q̄s
fecit. ppter vsum et seruiūt hoīis frustra
exticisse. Unū si aliqd̄ momēto nō fuerit i
mūdo aliqd̄ q̄ überet saluari. s; tūc mū
dus erat frustra. qd̄ sūma sapia nō vide

tur posse pati. q̄ h̄ honorē suū esset. et
em̄ iā declaratū est q̄ de² nihil facit cō
tra honorē suū. et sue sapie. et sue p̄t. et
bonitar². Et qm̄ null² hō p̄t saluari abs
q̄ illo hoīe quē regrit tota hūana natu
ra q̄ sit de² et h̄. seq̄ref q̄ postq̄ voluntas
dei fuit saluare hoīes. q̄ etiā de necessi
tate fuit intētio sua talē hoīem dare mū
do et toti nature hūane. sīc sup̄ declara
tū ē. q̄ sine tali hoīe null² p̄t saluari. sīc
dictū ē. Ecce maximā dei bonitatē. ecce
maximā dei misericordiā et pietatē. ecce op̄i
mā et benignissimā dei voluntatē. q̄ tātū
et talē hoīem deliberauit dare. p̄posuit
et ordinauit dare hoīho et mō. et h̄ di
cūt et testificant oēs creature. Ecce nūc
habem² duo fundamēta māifesta et de
clarata. Prīmū est sūma indigētia et de
cessitas hūane nature. q̄ nō p̄t cē nec co
gitari maior. Secundū est p̄positū et inten
tio voluntas dei dādi talē hoīem mūdo.
et faciēdi tātū bonū hūanenāke: q̄ nō p̄t
fieri nec cogitari mai². In istis duobus
fundamētis tāq̄ in duab² colūnis funda
bit totus nō pcessus. Postq̄ em̄ p̄stat q̄
de² deliberauit et p̄posuit ac ordiauit ex
sua sūma bonitate. et h̄ p̄ testimoniuī sal
libile creaturaz sua p̄. dare talē et tātū
hoīem nāke hūane. ncē ē q̄ h̄ fiat. et pos
sibile ē hoc alr fieri. Ecce ḡnūc habem²
summā securitatē habēdi illū homīez.
quētā lōge q̄liuim² et inuestigauim².

Q, necesse ē q̄ ille non hō tā p̄ciosus
det hūane nature mō ueniētissimo

Titulus.cclxxviii.

Eclaratū ē iā. q̄ ncē ē q̄ iste hō
sit p̄t q̄ deliberauit eū de² da
re. et q̄ om̄ia q̄ de² facit. op̄at ad honorē
sue p̄t. sue sapie et bonitar². et ad vtili
tate creature rōnāl et hoīis. iō ncē est q̄
der illū nouū hoīem talit q̄s it honorē sue
sapie. sue p̄t. et bonitar². et sit sūma vti
litas hūane nature. Postq̄ ei ipē appo
nit man². ncē ē q̄ fiat ita. Et qm̄ istud ē
mai² bonū qd̄ de² possit facere humāne
nature. iō ncē ē q̄ fiat mō ueniētissimo.
q̄grētissimo et sapiētissimo. q̄ isto mō
de² op̄at. vt dclaratū ē i caplo. d honore

Titulus ccxvii. Questio, deus filiū suū tradidit.

Et iō possum⁹ arguere. quod sic de⁹ proparatus ut istū modis preparatus. vt eēt ueniens ad suscipiēdū hoīes. et etiā progauit et dis- posuit corp⁹ hūanū ut eēt ueniens et pro porcionatū ad suscipiēdū aīaz rōnalem ad suā imaginē creatā. ita sicut propabit et domipoter naturū hūanā et hoīes ut sint cōuenientes ad suscipiēdū istū hoīes. quoniam quod dāmō sic promis habo se hēbat ad totū modis in quod suscepta ē. et aīa ad corp⁹ in quod suscipitur. ita se hēbit iste habo ad rotā hūanā natu- rā ad oēs hoīes. quod iste habo domisus suscipi ab hoīibus et dari naēchūane. **E**t iō sic promis habo erat sup oēs creaturas. ita iste habo op- ter quod sit sup oēs creatas. **E**t iō quod natu- ra hūana domisus suscipit istū hoīes tanque sūme indigēs. iō ncē ē quod taliter disponat et proper tur natura humana. et taliter promis dispo- nat ē ut sit capar. et sit apta et ueniens et sit in ea capacitas ad suscipiēdū istū prociosissimū hoīem. **E**t iō optet quod hoīes proprio cognoscat suā ncētitatē. et sūmā indi- gentia. et cognoscat se sūme indigere isto hoīe. et optet quod promis aīque deus dederit istū hoīem. quod sit sūme desideratur et expe- citur ab hoīibus tanque sūme ncēcariur et sūme bon⁹. alit nō eēt capacitas in hoīibus. quod ap- pareret homibus quod esset supfluus. **I**ō optet beauit xpi promis aīque appearat sit promissus a deo et reuelatur et manifestatur. et hoīes cum ve- ra certitudine et credulitate firmissima ip- sū expectatur et desideratur. **E**t iō ncē erit quod alique hoīes precedat aduētū istius hominis necessarij. quibus de⁹ reuelat et manifestat istū nouū hoīem. et quibus promittat etiam eū. ut proeos promittat eū toti nature hūa- ne. **E**t ideo optet quod de⁹ tales hoīes dis- ponat et proparet. ut sint apti et conuenien- tes ad habo. **E**t quod ista dispositio et propatio debet esse successiva et paulatim. precedē- do de ipseco ad prefectū. et de minori ad maior. et spiritu domisus crescere donec facra sit ple- na et sufficiēs capacitas et dispositio ad suscipiēdū. iō optet quod de⁹ taliter disponat gen⁹ hūanū promis tana paulatue. domine sit in humana natura plēa capacitas ad suscipiēdū istū hoīem prociosissimum ut scz de⁹ magis ac magis reuelat ipum et manifestet et promittat. et paulatue magis ac magis hoīes ipmis desideratur. et sic siat

magis ac magis capaces. **E**t tantu bene- ficiū quo nullū emaius. requirit ut promittat habo. et credat firma fide. et promissū expe- cte. et expectatū differat. et dilatuus am- plius desideratur. et diu desideratur seruenti us amet. et grōsius suscipiatur. **E**t quod in isto hoīe domina gradis assumere hūanitatez; et **D**omini carnē ac aīaz. et habo fieri in muliere virgi deū dis- ne sine prece. in optet quod virna mulier sic dis ponere ponat a deo ut sit ueniens et apta et diger brām virte ex ea assumat illa prociosissima caro. et ginez ut formet illud prociosissimum corpus. quod obet xpimis virni peret tanate prosonae. **E**t in due sūt proparatiōes in humana natura ad suscipiēdū taliter hoīe. **D**uc pro- minē quod idiger. et quem domisus propositus dare patiōes. **U**na dispositio et propatio ē quod ad homies ad suscipiēdū ut sint apti ad suscipiēdū eū. alia ē quod ad piendū carnē suscipiēdā. ut sit digna virnī cum xpimis deitate. **E**t in istas duas dispositioes et propatiōes siēdas. optet quod deus assumat virnā portionē et virnā prete de tota natura hūana. sicut assumat virnū hoīem et ipsuz eligat ad habo. ut de ipso nascat multitudo hoīum protinū gnatiōem. et gnatio sua multiplicez. et quod tales hoīes sint signati inter oēs hoīes toti hūane nature. ut sicut de⁹ spēaliter loquafcicū eis. et eis reuelat et manifestet et promittat aduētū istius hoīes et pro istos toti hūane nature. ut domisus et de generē istoz nascat ista sacratissima mulier et virgo quod sit mater istius hoīes. vir si de⁹ nō assumeret nec eligeret aliquem specialem populū ad oīa quod pertinet ad ad- uentū illius hoīes. eēt incōfirmatio et inor- dinatio in suo ope dei. quod fieri nō potest. **L**ōclusū ē igif quod postque domisus propositus da- re istū nouū hoīem. quod ex habo necesse ē quod sit et quod optet quod de⁹ det illuz eo modo quo decet et couenit. et pro prius quod aīque det il- lū. optet quod disponat genus humanum ad suscipiēdū eū.

Q, deus iā dedit istum nouū homi- nē toti hūane nature.

Titulus ccxvii.

Et quoniam necesse ē quod sit et quod optet quod de⁹ det illuz eo modo quo decet et couenit. et pro prius quod aīque det il- lū. optet quod disponat genus humanum ad suscipiēdū eū.

Et quoniam necesse ē quod sit et quod optet quod de⁹ det illuz eo modo quo decet et couenit. et pro prius quod aīque det il- lū. optet quod disponat genus humanum ad suscipiēdū eū.